

ת"פ 59855/12/14 - מדינת ישראל נגד מ' מ' ס'

בית המשפט המחוזי בחיפה

01.03.15

ת"פ 59855-12-14 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)

בפני כב' השופט כמאל סעב

מדינת ישראל - באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

מ' מ' ס' (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד הגב' ענת נשר - מנהלת מחלקה בפמ"ח - פלילי

בשם הנאשם: עו"ד ליאור בר זוהר - סנגוריה ציבורית

החלטה

הבקשה:

1. לפני בקשת המאשימה להורות על בדיקת הנאשם על ידי פאנל של פסיכיאטרים שימונה על ידי הפסיכיאטר המחוזי.

ההליך הפלילי:

2. הנאשם הובא לדין בגין עבירות אלימות (חבלה בכוונה מחמירה), לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בצירוף סעיף 20(ג)(2) לאותו חוק.

3. האירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 20/12/14, כאשר במהלך ניסיון הנאשם לתקוף את אביו שסירב לבקשתו לתת לו כסף, פגע הנאשם במתלוננת שנכחה במקום, משום שהאב זז ממקומו וחמק מהמהלומה שהנחית עליו הנאשם ואז משהמתלוננת הסתובבה עקב הצעקות וההמולה שיצר הנאשם במקום, היא נפגעה מהמקל ונגרמו לה כתוצאה מכך שברים מרוסקים, חלקם עם תזוזה משמעותית בעצמות האף משני הצדדים, בעיקר מצד שמאל, שבר במחיצת האף, שברים בדופן קדמי ומדיאלי של

סינוס מקסילרי משמאל, שבר קווי עם תזוזה ברצפת ארובת עין שמאל ובדופן ליטרלי של סינוס מקסילרי משמאל, שברים ברים תחתון של ארובת עין שמאל ופגיעות נוספות כמתואר בסעיף 8 לכתב האישום.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים, ובמסגרת בירור כשירותו לעמוד לדין על רקע מצב נפשי קודם ועברו הרפואי ובמסגרת זו הוגשה לבית המשפט (בפני שופט המעצרים), חוות דעת אשר נערכה ביום 22/12/14 על ידי ד"ר ברגמן.

מחוות דעת זו עלה כי הנאשם סובל מהפרעות אישיות, קיימת פגיעה מסוימת בריסון דחפים ופוטנציאל של "acting out", תוך המלצה על השגחה בתנאי המעצר, (להלן: "**חוות הדעת הראשונה**"). עפ"י חוות דעת זו, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין.

5. ביום 25/1/15 הוגשה לתיק בית המשפט חוות דעת נוספת אשר נערכה על ידי ד"ר שולקין, ממנה עולה כי הנאשם:

"שרוי במצב פסיכוכי פעיל עם ביטויים מיניפורמיים שמהווים סכנה פיזית לסביבה. במצבו הנוכחי אינו מסוגל להבדיל בין מותר ואסור ולקחת אחריות על מעשיו. קיימת סבירות גבוהה שבעת ביצוע מעשיו היה שרוי במצב חולני. בעקבות תוקפנות קיצונית שגילה במשך שנים רבות וגם טרום אשפוזו ובמהלכו, אנו מבקשים מכבוד בית המשפט, במידה ויוחלט על אשפוזו בכפייה בצו אשפוז, להמליץ על אשפוזו בבית חולים פסיכיאטרי, במחלקה עם ביטחון מירבי" (להלן: "חוות הדעת האחרונה**").**

על פי חוות דעת זו, לא נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין ונקבע כי הוא אינו אחראי למעשיו.

יש לציין כי שתי חוות הדעת הוגשו על ידי רופאים ממשד הבריאות והעובדים במרכז לבריאות הנפש מעלה הכרמל.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות הצדדים:

6. בעקבות חוות הדעת האחרונה ביקשו הצדדים להקדים את הדיון בעניינו של הנאשם.

נעתרתי לבקשה ובמסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 18/2/15 העלתה באת כוח המאשימה את הבקשה דנא

כפי שהובאה בסעיף 1 לעיל, קרי; להורות לפסיכיאטר המחוזי למנות פאנל של פסיכיאטרים לשם עריכת בדיקה נוספת לנאשם והכנת חוות דעת רפואית המתייחסת לשאלת כשירותו לעמוד לדין הן דהיום והן בעת ביצוע העבירה.

7. אזכיר עוד כי, לבקשת באת כוח המאשימה הוריתי ביום 26/1/15 על העברת התיעוד הרפואי של הנאשם לעיון באי כוח הצדדים. בדיון בפניי הפנתה באת כוח המאשימה לתיעוד הרפואי - (התיעוד הוגש לעיוני, על ידי באי כוח הצדדים ובהסכמתם; הן זה שנשלח למאשימה והן זה שנשלח לסנגור), וטענה כי במהלך תקופה (מספר פעמים שבהם הנאשם היה מאושפז לצורך הסתכלות ואף אשפוזים לא במישור הפלילי משנים האחרונות), קבעו הרופאים הפסיכיאטרים כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש.

עוד יש לציין כי חלק מהרופאים אף מופיעים כעדי תביעה וביניהם גם ד"ר שולקין, אשר ערך והגיש לבית המשפט את חוות הדעת האחרונה ובה הגיע למסקנה שונה לחלוטין מהמסקנה בבדיקות הקודמות.

8. הרופאים המטפלים, לרבות ד"ר שולקין, קבעו בחוות דעת וגם בהערכות ובתיעוד רפואי שערכו לגבי הנאשם כי הוא אינו סובל ממחלת נפש, אלא מהפרעות אישיות ומשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, כגון סמים שונים ואלכוהול. קביעה זו אינה עומדת בקנה אחד עם האמור בחוות הדעת האחרונה, לפיה נקבע כי הנאשם היה נתון במצב פסיכוטי.

9. זאת ועוד, טענה באת כוח המאשימה, כי הגם שבעבר אובחנה אצל הנאשם מחלת הסכיזופרניה מגיל ההתבגרות, אך כעת אין עדות לפסיכוזה והוא שולל שמיעת קולות ומחשבות שרודפים אחריו.

מה גם, שביום 22/12/14 בדק את הנאשם ד"ר ברגמן, בהתאם להחלטת בית המשפט שדן בבקשה למעצרו עד תום ההליכים, ובה נקבע כי הנאשם לוקה בהפרעות אישיות כשברקע התמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים.

חוות הדעת של ד"ר ברגמן ניתנה בסמוך מאוד לביצוע העבירה (יומיים בלבד לאחר ביצוע העבירה).

10. המאשימה הוסיפה וציינה, כי אין בחוות הדעת האחרונה (של ד"ר שולקין), כל התייחסות לאבחנה השונה לחלוטין, אשר נקבעה בחוות הדעת הראשונה, של ד"ר ברגמן, אבחנה שנקבעה לגבי הנאשם במשך שנים בהן הוא היה במעקב רפואי של פסיכיאטרים, וביניהם היה שותף לקביעה הנ"ל, גם ד"ר שולקין. אין בחוות דעתו האחרונה, (של ד"ר שולקין), כל הסבר לשינוי בקביעותיו ובמסקנותיו על פי האבחנות הקודמות.

11. באת כוח המאשימה הפנתה גם כן למסמכים רפואיים שנערכו בחודשים יולי 2014 ונובמבר 2014 על ידי פסיכיאטרים מבתי החולים מזרע ושער מנשה, זמן קצר לפני האירוע נשוא כתב האישום, רופאים

שהגישו חוות דעת לבית המשפט בנוגע לנאשם, ושבבה הנאשם אובחן כמי שאינו סובל ממחלת נפש.

12. לאור הקביעות הרבות שהיו במשך שנים ביחס למצבו הנפשי של הנאשם, מסקנות שחזרו על עצמן על ידי פסיכיאטרים אחרים במשך פרקי זמן לא קצרים, מסקנות האומרות כי הנאשם אחראי למעשיו ואינו סובל ממחלת נפש, אלא מהפרעות אישיות עקב שימוש בחומרים מסוכנים, אל מול המסקנה של ד"ר שולקין בחוות הדעת האחרונה, מתבקש מאליו הצורך במינוי פאנל של פסיכיאטרים על ידי הפסיכיאטר המחוזי, אשר יתבקש לבדוק את הנאשם ולהגיש חוות דעת שתתייחס לעברו הרפואי של הנאשם, לרבות חוות הדעת שניתנו בעניינו בעבר ובין השאר, לחוות הדעת של ד"ר ברגמן וד"ר שולקין.

13. מנגד, סבור הסנגור כי אין מקום להיעתר לבקשה.

חוות הדעת של ד"ר שולקין מפורטת ומנומקת, ועל כן אין צורך במינוי פאנל של פסיכיאטרים, לדעתו. מכאן בקשתו לדחות את הבקשה ולהורות על הפסקת ההליכים נגד הנאשם על יסוד האמור בחוות דעתו של ד"ר שולקין.

14. לחילופין, ביקש הסנגור המלומד שבטרם מינוי פאנל, ראוי לפנות בשאלות הבהרה לד"ר שולקין, דבר שעשוי לייתר מינוי הפאנל ובדיקה נוספת על ידי מספר רופאים כבקשת המאשימה. לדעת הסנגור, גם התנהלותו של הנאשם במהלך הדיונים מעידה על מצבו הנפשי הרעוע והחולני, דבר המתיישב עם מסקנותיו של ד"ר שולקין.

דין והכרעה:

15. לאחר שעיינתי בתיעוד הרפואי שהונח בפניי, בחוות הדעת הראשונה (של ד"ר ברגמן) והאחרונה (של ד"ר שולקין) ושמעתי את באי כוח הצדדים, אני מחליט לקבל את הבקשה.

אני בדעה כי בשל נסיבות העניין, הרקע הנפשי של הנאשם ומצבו כפי שמשקף ועולה מהתיעוד הרפואי שהונח בפני והמתאר את מצבו הנפשי בעבר ואף עד לאחרונה, ובשל המחלוקת התהומית בין מסקנות שני מומחים שטפלו בנאשם בעבר וחיוו את דעתם לגביו, דעות שנחלקו לאחרונה ואין עולות כיום בקנה אחד, כאמור בחוות דעתם, (הראשונה והאחרונה), חוות דעת שנערכו בפרקי זמן קרובים מאוד, אך המסקנות אליהן הגיעו, היו סותרות ושונות; בשל כל אלה, ראוי, לעניות דעתי, שמומחים אחרים במסגרת פאנל שימונה על ידי הפסיכיאטר המחוזי, פאנל שיערוך בדיקות לנאשם ויגיש חוות דעת נוספת לבית המשפט.

לעניין הצורך במינוי פאנל פסיכיאטרי ע"י פסיכיאטר מחוזי כשיש חוות דעת סותרות - ראו ע"פ 8220/02 **יריב ברוכים נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 17/6/04) וע"פ (ת"א) 15887-06-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** (ניתנה ביום 2/3/14).

אשר על כן, אני מחליט לקבל את הבקשה ולהורות לפסיכיאטר המחוזי למנות פאנל של מומחים אשר יהיה עליו לבדוק את הנאשם, תוך התייחסות לתיעוד הרפואי שהצטבר בעברו, לרבות חוות הדעת של ד"ר ברגמן (חוות הדעת הראשונה) וזו של ד"ר שולקין (חוות הדעת האחרונה).

הפאנל מתבקש להגיש לבית המשפט את חוות דעתו, מוקדם ככל שניתן, ולשם כך מופנית תשומת הלב לכך שהמשך הדיון בעניינו של הנאשם נקבע ליום 9/3/15.

המזכירות מתבקשת לשלוח עותק החלטה זו לצדדים, בהתאם להסכמתם, בדואר רשום עם אישור מסירה.

ההחלטה תשלח גם כן, לפסיכיאטר המחוזי.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

למזכירות - נא לשלוח החלטה זו גם לשב"ס אשר מתבקש להביא את הנאשם במועד שנקבע ליום 9/3/15.